

en smule forudseende, og vi vil under udvalgsarbejdet komme med nogle ændringsforslag. Det kan jeg allerede bebude på nuværende tidspunkt.

Det er helt sikkert, at der kommer flere og flere asylsøgere fra bl.a. såkaldte sikre lande i Østeuropa i de kommende år. Hvorfor vil ministeren så ikke være med til nogle mere omfattende initiativer, end vi ser i dette forslag? Disse menneskers sagsbehandling er jo med til at belastte systemet, hvilket går ud over andre asylsøgere, og det er bestemt ikke rimeligt for nogen af parterne.

Der er tilsyneladende tale om, at man har været godt i gang med at behandle problemstillingerne i kredsen af forligspartier, og alligevel må jeg sige, at ændringerne burde have været endnu større. Forslaget sætter ikke prop i hullerne i vores grænsehegn.

Hertil kommer, at problemet med den meget kraftige indvandrer- og flygtningestrøm til Danmark er blevet mangedoblet siden 1983. Antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, stiger og stiger nemlig i øjeblikket, fordi folketingsflertallet i Danmark ikke i tide har fået taget nogle alvorlige skridt til at få vendt strømmen. I slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, da debatten startede, var antallet af asylsøgere, der kom til Danmark, mellem 4.000 og 5.000 pr. år, men i de senere år har det drejet sig om 14.000-17.000.

Jeg har stillet utrolig mange spørgsmål i denne sammenhæng, og her står jeg med et personligt spørgsmål, som jeg stillede til ministeren i april 1994. Ministeren svarede mig, at der er taget initiativer til nogle henvendelser fra de danske myndigheders side til Slovenien, Albanien og Ungarn med henblik på at drøfte mulighederne for at oprette danske lejre i disse lande. Der er ikke rigtig sket noget videre med det arbejde, men jeg vil godt bede om ministerens kommentarer.

Det er klart, at udviklingen kun kan betyde, at problemerne bliver større, og at reglerne selvfølgelig skal strammes i takt hermed. Vi mangler nogle flere opstramninger i lovforslaget – Det Konservative Folkeparti har så småt været inde på det – angående familiesammenføringsreglerne, strengere kontrol med og straffe for menneskesmugling, regler for automatisk udvisning af kriminelle udlændinge, osv. osv. Så alt i alt synes vi, at ministeren burde være gået langt videre, når nu vi alligevel har diskuteret og skal fortsætte med at diskutere problemerne.

Men i sidste instans ender det nok med, da der er tale om et minimalt skridt i den rigtige retning, at Fremskridtspartiet støtter lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

I den forløbne sommer – i juni måned – ændrede Folketinget en del af reglerne for asylsagsbehandling efter den såkaldte normalprocedure. Der blev indført en del frister, og der blev indført sanktioner ved forskellige overtrædelser.

Vi finder det helt naturligt, at man indfører de samme frister og de samme sanktionsmuligheder over for personer, som gennemgår den såkaldte åbenbart grundløs-procedure. Hvis det ikke var tilfældet, kunne det være sådan, at personer, som søger om asyl efter åbenbart grundløs-proceduren, i virkeligheden blev bedre stillet end de personer, som ansøger efter normal-proceduren. Vi synes derfor, det er fuldstændig rimeligt, at vi tager fat i de pågældende aspekter af åbenbart grundløs-proceduren.

Vi skal gøre opmærksom på, at der er tale om en effektivisering. Der er ikke tale om en stramning, i den forstand at det pludselig er andre kriterier, der skal give anledning til asyl. Det er stadig væk de samme grunde, de samme årsager, der skal give anledning til, at folk, der søger asyl i Danmark, kan få det. Men man ønsker at sætte hastigheden, hvormed man bedømmer sagerne, og effektiviteten i sagsbehandlingen ganske voldsomt i vejret, og det kan vi fra radikal side kun være godt tilfredse med.

Der indføres som sagt en del frister og endvidere nogle sanktioner ved udeblivelse. De sidste kunne måske godt have en retssikkerhedsmæssig hage; men det har vi til vores store fornøjelse set at ministeren forsøger at imødegå ved at sikre, at der gives omhyggelig information til de asylsøgende, og at de med deres underskrift skal bekræfte, at de har forstået, hvad en udeblivelse fra mødet med asylmyndighederne vil medføre.

Derfor mener vi ikke, at der kan være nogen betænkeligheder ved denne effektivisering af asylsagsbehandlingen. Det er naturligvis et retssikkerhedsmoment i sig selv, at asylsagsbehandlingen er så hurtig og så effektiv som overhovedet muligt.

Til dem, der måtte være i tvivl om det retssikkerhedsmæssigt forsvarlige ved denne opstramning, vil jeg blot sige, at det er jo karakteristisk for åbenbart grundløse sager, at Dansk Flygtningehjælp under alle omstændigheder